

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 11 0 U 032155 23 Uvp
Banjaluka, 16.04.2025. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sudija Strahinje Ćurkovića predsjednika vijeća, Edine Čupeljić i Svjetlane Knežević članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Nataše Božić, u upravnom sporu po tužbi Komunalnog preduzeća „Lisina“ a.d. Šipovo-u stečaju, ulica [...], Š., zastupan po stečajnom upravniku Aleksandru Vuksanu, ulica [...], B. (u daljem tekstu: tužilac), protiv rješenja broj [...] od 17.05.2022. godine, tužene Republičke uprave za geodetske i imovinsko-pravne poslove, Banjaluka, u predmetu izlaganja na javni uvid podataka o nepokretnostima i utvrđivanja prava na nepokretnostima, odlučujući o zahtjevu tužioca za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 032155 22 U od 10.05.2023. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 16.04.2025. godine, donio je

PRESUDU

Zahtjev se uvažava, presuda Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 032155 22 U od 10.05.2023. godine se preinačava tako da se tužba uvažava i osporeni akt poništava, te se preinačava i odluka o troškovima spora, tako da se tužena obavezuje da tužiocu nadoknadi troškove upravnog spora u iznosu od 400,00 KM u roku od 30 dana od dana prijema ove presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Obrazloženje

Pobijanom presudom odbijena je tužba protiv uvodno označenog osporenog akta i odbijen zahtjev tužioca za naknadu troškova ovog upravnog spora. Osporenim aktom poništeno je rješenje Područne jedinice Šipovo broj [...] od 27.07.2021. godine Komisije za izlaganje na javni uvid podataka o nepokretnostima i utvrđivanja prava na nepokretnostima (Komisija) i predmetna upravna stvar vraćena na ponovni postupak i odlučivanje. Tim prvostepenim rješenjem, u tački 1. dispozitiva utvrđen je sadržaj nepokretnosti u p.l.n. br. 399 k.o. Č., koje se sastoje od zemljišta označenog kao k.p. br. 741 i objekta izgrađenog na istom i to objekta br. 1, vodoprivrednog objekta površine 235 m², izgrađen 1985. godine, bez odobrenja za građenje i bez upotrebne dozvole, na kojim nepokretnostima je utvrđeno pravo svojine u korist tužioca sa 1/1 dijela, uz određenje, u tački 3. dispozitiva, da na nepokretnostima iz tačke 1. tog rješenja ima tereta i ograničenja vezanih za raspolaganje nepokretnostima, jer je pred PJ Šipovo pokrenut upravni postupak pod brojem [...] od 18.06.2021. godine; u tački 4. dispozitiva, na k.p. br. 741 određuje se zabilježba o upućivanju stranke sa manje vjerovatnim pravom, S. G. na pokretanje parničnog ili vanparničnog postupka kod nadležnog suda, uz napomenu da ukoliko stranka u određenom roku od 30 dana ne pokrene navedeni postupak i u daljem roku od 8 dana ne dostavi Komisiji dokaz o pokretanju istog, navedena zabilježba se po službenoj dužnosti briše u V listu p.l.n. br. 399 k.o. Č.; u tački 5. dispozitiva, određeno je da će se u katastar nepokretnosti k.o. Č. izvršiti upis podataka o nepokretnostima i nosiocima prava na nepokretnostima, kako je to navedeno

u tački 1. do 4. tog rješenja i u tački 6. dispozitiva, određeno je da p.l.n. br. 399 k.o. Č., čini sastavni dio tog rješenja.

Odbijanje tužbe obrazloženo je navodima suda da je osporeni akt pravilan i zasnovan na zakonu. Predmet izlaganja su nepokretnosti upisane u p.l.n. br. 399 k.o. Č., odnosno parcela označena kao k.č. br. 741 zvana „R.“, vodoprivredni objekat, površine 235 m², upisana na ime JPK „Lisina“ Šipovo, a po katastarskoj evidenciji upisana u l.n. br. 399 k.o. Č. na ime JKP „Lisina“ Šipovo sa 1/1 dijela. Komisija je izvršila uvid u elaborat prethodnog izlaganja i utvrdila da je navedeno komunalno preduzeće kao korisnik predmetnih nepokretnosti upisano 24.11.2010. godine u popisnoj listi broj 153 javnim izlaganjem koje je za Č. vršeno 2007. godine, koje je na snazi, Komisija shodno navedenom u skladu sa članom 84. stav 1. tačka v) Zakona o premjeru i katastru Republike Srpske („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 6/12, 110/16 i 62/18, u daljem tekstu: Zakon o premjeru i katastru) i u vezi sa članom 46. stav 1. tačka v) Pravilnika o načinu osnivanja i održavanja premjera i katastra zemljišta („Službeni glasnik RS“ broj 11/14-12/18) utvrdila pravo svojine u korist tužioca, jer podaci iz katastarskog operata odgovaraju stvarnom stanju. Međutim iako je izvršen uvid u popisni katastar, a i uviđaj na licu mjesta, sve u cilju utvrđivanja klase i kulture predmetnog zemljišta, zbog činjenice da se na predmetnom zemljištu nalazi vodoprivredni objekat-rezervoar za vodu, to je ostalo neutvrđeno da li se predmetni vodoprivredni objekat uopšte koristi, koja je namjena istog, za čije potrebe je izgrađen, ko isti održava, odnosno da li tužilac isti održava, te ukoliko održava, na osnovu čega je nadležan za njegovo održavanje i upravljanje, jer činjenica upisa tužioca u katastarskom operatu nije sama po sebi dovoljna za utvrđivanje prava svojine na predmetnoj nepokretnosti, budući da to stanje upisa mora odgovarati stvarnom stanju, pa su neosnovani navodi tužioca, da te činjenice nisu od uticaja za odlučivanje u ovom postupku, kao i navodi da je nezakonito insistiranje tužene da se ti podaci utvrđuju. Pored toga, suprotno navodima tužbe, tužena je pravilno utvrdila i da Komisija nije dala obrazloženje da li je moguće utvrditi površinu predmetnog vodoprivrednog objekta, a od čega zavisi i mogućnost utvrđivanja klase i kulture predmetnog zemljišta, što predstavlja povredu iz člana 197. stav 2. Zakona o opštem upravnom postupku („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 13/02, 87/07, 50/10 i 66/18, u daljem tekstu: ZOUP). S obzirom na navedeno, nižestepeni sud nalazi da je tužena pravilno postupila kada je osporenim aktom poništila prvostepeno rješenje i predmet vratila na ponovni postupak, kako bi se utvrdile sve navedene činjenice, koje su od bitnog značaja, te kako bi se na osnovu potpuno i pravilno utvrđenog činjeničnog stanja donijelo pravilno i na zakonu zasnovano rješenje.

Blagovremenim zahtjevom za vanredno preispitivanje presude tužilac osporava njenu zakonitost iz razloga navedenih u članu 35. stav 2. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik RS“ broj 109/05 i 63/11, u daljem tekstu: ZUS), zbog povrede zakona, drugog propisa ili opšteg akta i povrede propisa o postupku koje je od uticaja na rješenje stvari. Smatra da je pobijana presuda nezakonita i da su razlozi suda pogrešni i zasnovani na pogrešnoj primjeni materijalnog prava u prvom redu odredaba Zakona o premjeru i katastru, posebno jer ni tužena, a ni prvostepeni organ nisu nadležni da se bave pitanjima koja navodi sud u pobijanoj presudi, jer se stvarna prava na nekretninama utvrđena u postupku izlaganja ne mogu osporavati žalbom, već samo tužbom kod redovnog suda u parničnom postupku. Citira odredbe članova 41. do 47., te 71., 73., 83. do 89., te člana 109. i 110. Zakona o premjeru i katastru i navodi da iz istih proizlazi da sud u pobijanoj presudi pogrešno i nezakonito posmatra upis u katastar nepokretnosti tehničkih podataka o nepokretnostima, koje se u postupku izlaganja upisuju u katastar isključivo prema podacima premjera izvršenog u Gauss-Krigerovoj projekciji. S obzirom na pogrešan pristup i pogrešnu primjenu navedenih odredaba Zakona o premjeru i katastru pogrešni su zaključci suda da je rješenjem Komisije u pogledu tehničkih podataka o nepokretnostima činjenično stanje ostalo nepotpuno utvrđeno što je

dovelo do pogrešne primjene materijalnog prava. Takođe je pogrešan pristup i pogrešna primjena istih odredaba u pogledu dozvoljenosti predmetne žalbe i u pogledu mogućnosti poništavanja navedenog prvostepenog rješenja u dijelu odluke o utvrđivanju prava na predmetnim nekretninama, jer se po članu 87. Zakona o premjeru i katastru rješenje moglo pobijati samo u pogledu utvrđenih podataka premjera i katastarskog klasiranja zemljišta, a isto se nije moglo pobijati u dijelu utvrđenih prava. Osim toga podaci o predmetnom objektu na primjer da li je to objekat od opšteg interesa, koja je njegova namjena, da li subjekt upisa održava taj objekat, na osnovu kojeg akta je ovlašten da ga održava i upravlja istim, su podaci koji se ne upisuju u list nepokretnosti i nisu od bilo kakvog značaja za odlučivanje, pa je neosnovano insistiranje suda i tužene da se ti podaci utvrde. Tužena je takođe pogrešno uputila Komisiju na obavezu da u cilju utvrđivanja da li se radi o vodoprivrednom objektu od opšteg interesa pribavi izjašnjenje jedinice lokalne samouprave odnosno nadležnog Ministarstva poljoprivrede, šumarstva i vodoprivrede jer činjenica da li se radi o vodoprivrednom objektu od opšteg interesa Komisija nije dužna utvrđivati po službenoj dužnosti u postupku izlaganja. Smatra da je u pogledu utvrđenih podataka premjera i katastarskog klasiranja u ovom postupku Komisija obavezna jedino da zatraži mišljenje poljoprivrednog stručnjaka ako postoje primjedbe koje se odnose na podatke o kulturi i klasi ili mišljenje građevinskog stručnjaka kada su u pitanju objekti. U postupku je pribavljeno mišljenje geodetskog stručnjaka koji je u pogledu određivanja kulture i klase predmetnog zemljišta naveo da se ne može utvrditi klasa i kultura pa je iz tog razloga kao način korištenja predmetne parcele ostavljeno „vodoprivredni objekat“ jer nije moguće izdvojiti zemljište uz objekat od samog objekta. U postupku je utvrđeno da se ne može koristiti zemljišna knjiga koja je bez geodetskih podloga i zbirki isprava, a ne može se koristiti ni evidencija popisnog katastra jer identifikacija nije moguća zbog nedostataka katastarskih planova sa kojima bi se izvršilo preklapanje parcela novog premjera, a kako je katastar na predmetnim nekretninama formiran 2010. godine po tada važećem zakonu, Komisija je pravilno utvrdila pravo svojine u njegovu korist, shodno tadašnjim podacima tj. prema premjeru izvršenog u Gaus Krigerovoj projekciji i to je jedina evidencija za sporne nekretnine koja je na snazi. Komisija je u prvostepenom rješenju dala detaljno obrazloženje kako je i na osnovu čega utvrdila tehničke podatke na nepokretnostima dok sud u pobijanoj presudi nije dao obrazloženje o navodima tužbe, a zanemario je sve razloge prvostepenog organa i pomenute odredbe Zakona o premjeru i katastru. Smatra da je žalbom predmetnim prvostepenim rješenjem osporeno utvrđeno pravo svojine na predmetnim nepokretnostima u korist tužioca, koja mogućnost nije propisana odredbama Zakona o premjeru i katastru, već se u roku od 30 dana od prijema rješenja može pokrenuti parnični ili vanparnični postupak, to nije bilo mjesta usvajanju žalbe, već je istu trebalo odbaciti, a odbijanjem tužbe potvrđeno je nezakonito rješenje tužene. Predlaže da se zahtjev uvaži, da se pobijana presuda preinači tako da se tužba usvoji i poništi osporeni akt i odbaci žalba kao nedozvoljena ili da se odbije kao neosnovana i prvostepeno rješenje potvrdi ili da se u cijelosti poništi osporeni akt i predmet vrati na ponovni postupak. Zatražio je da se obaveže tužena da tužiocu nadoknadi troškove upravnog spora i to za sudsku taksu na tužbu i presudu, kao i sudsku taksu na ovaj zahtjev i na presudu po istom, a sve po odluci suda sa zakonskom kamatom počev od presuđenja pa do isplate, pod prijetnjom izvršenja ili da presudu ukine i predmet vrati nižestepenom sudu na ponovni postupak.

U odgovoru na zahtjev tužena ostaje kod navoda datih u obrazloženju osporenog akta, te predlaže da se zahtjev odbije.

Zainteresovano lice Pravobranilaštvo Republike Srpske, Sjedište zamjenika Banjaluka u odgovoru na zahtjev osporava njegove navode i ističe da je pobijanom presudom pravilno tužba odbijena i u obrazloženju dati valjani razlozi. S obzirom da je predmet izlaganja na javni uvid podataka o nepokretnostima bila parcela označena kao k.č. br. 741 k.o. Č. na kojoj je izgrađen vodoprivredni objekat, to je Komisija tokom prethodnog postupka imala obavezu

da utvrdi stvarno stanje stvari u pogledu predmetne nepokretnosti. Kako se radi o vodoprivrednom objektu od opšteg interesa, u tom slučaju je određen i njegov status, način korištenja, upravljanja i održavanja posebnim zakonskim propisom, Zakona o vodama Republike Srpske, to je Komisija trebala imati u vidu izjašnjenje lokalne zajednice u konkretnom slučaju Opštine Šipovo. To izjašnjenje blagovremeno je dostavljeno organu i upućivalo je na te činjenice koje nisu dokazane, a koje su odlučujuće u ovom postupku. Na činjenicu za čije potrebe je izgrađen predmetni vodoprivredni objekat se tokom prethodnog postupka nije izjasnio ni tužilac, a nije utvrđeno da li to pravno lice održava taj objekat i na osnovu kog akta su ovlašteni za održavanje i upravljanje. Ponovo ističe da tokom prethodnog postupka nisu utvrđene druge činjenice kao što su kultura, klasa i površina vodoprivrednog objekta, a one su odlučujuće u ovom postupku. Takođe navodi da je predmetnu parcelu trebalo upisati na Republiku Srpsku ili Opštinu Šipovo iz razloga što se na istoj nalazi vodoprivredni objekat koji ne može biti predmet stečajnog postupka i da vodoprivredni objekti nisu u vlasništvu tužioca već su mu dati na korištenje, upravljanje i održavanje kao komunalnom preduzeću. Zbog navedenog predlaže da se zahtjev odbije.

Zainteresovano lice S. G. iz Š., zastupan po kćerki M. B. u odgovoru na zahtjev navodi da je predmetni vodoprivredni objekat sagrađen na privatnoj imovini prije ovog rata, zbog kojeg nikada nije ni isplaćena naknada za to zemljište koje je u vlasništvu njenog oca. Višak vode iz vodovoda je plavio ostatak zemlje pa istu nisu mogli koristiti ni na koji način zbog čega su višestruko oštećeni. Poštuje potrebu tužioca da koristi ovaj objekat za svrhe za koje je napravljen međutim, ne vidi nijedan osnov po kojem za oduzetu privatnu imovinu ne bi bila isplaćena naknada.

Razmotrivši zahtjev, odgovore na zahtjev, pobijanu presudu i cjelokupne spise predmetne upravne stvari na osnovu odredbe člana 39. ZUS, odlučeno je kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Iz podataka spisa proizlazi da je izvršeno izlaganje na javni uvid podataka o nepokretnostima upisanim u p.l.n. br. 399 k.o. Č., da je tom postupku prisustvovalo zainteresovano lice M. B., ćerka i punomoćnik S. G. dok Pravobranilaštvo RS nije prisustvovalo, ali je opravdalo svoj izostanak, pa su mu dostavljeni zapisnici sačinjeni u postupku izlaganja radi izjašnjenja, koje nije dostavljeno. Predmetnim prvostepenim rješenjem od 27.07.2021. godine utvrđen je sadržaj nepokretnosti u p.l.n broj 399 k.o. Č. koji se sastoji od zemljišta i objekata navedenih u tački 1. a) i b) dispozitiva i to k.č. br. 741 i vodoprivrednog objekta površine 235 m², izgrađen 1985. godine bez odobrenja za građenje i bez upotrebne dozvole na kom zemljištu i na objektima je utvrđeno pravo svojine u korist tužioca KP „Lisina“ a.d. Šipovo-u stečaju. Konstatovano je da na nepokretnostima ima tereta i ograničenja vezanih za raspolaganje zbog pokrenutog upravnog postupka pod brojem [...] od 18.06.2021. godine, a takođe je određena zabilježba o upućivanju stranke sa manje vjerovatnim pravom S. G. na pokretanje parničnog ili vanparničnog postupka kod nadležnog suda uz obavezu dostavljanja dokaza o pokrenutom postupku.

Žalbu protiv tog rješenja izjavila je Opština Šipovo po zakonskom zastupniku Pravobranilaštvu Republike Srpske, Sjedište zamjenika Banjaluka i u istoj je osporila utvrđivanje prava svojine na predmetnom vodoprivrednom objektu koji se nalazi na zemljištu koje je bilo predmet izlaganja, a s obzirom da se radi o vodoprivrednom objektu za koji u toku postupka utvrđeno da ne postoji dokumentacija o njegovoj izgradnji, jer je ista izgorjela. Takođe da u postupku nije utvrđena kultura i klasa predmetnog zemljišta pa je kao način korištenja parcele i dalje ostavljen „vodoprivredni objekat“ jer nije moguće odvojiti zemljište od samog vodoprivrednog objekta. U postupku nije utvrđeno po kom osnovu je komunalno preduzeće steklo predmetne nepokretnosti, jer je propušteno da se na detaljan način izvrši

uvid u sve službene evidencije a niti je tužilac dostavio isprave po zakonskom zastupniku Pravobranilaštvu Republike Srpske, Sjedište zamjenika Banjaluka koje bi poslužile kao osnov sticanja određenih nepokretnosti u čiju korist se utvrđuje pravo svojine.

Osporenim aktom odlučeno je o žalbi Republike Srpske zastupane po zakonskom zastupniku Pravobranilaštvu Republike Srpske, Sjedište zamjenika Banjaluka, koja se ne nalazi u spisu, već se nalazi samo žalba Opštine Šipovo koja je podnesena po istom zastupniku. Zbog toga je za pretpostaviti da se radi o slučajnoj grešci, koju je potrebno otkloniti. Žalba je uvažena i to prvostepeno rješenje poništeno uz obrazloženje da je u postupku na nesporan način utvrđen predmet izlaganja, da je nad tim preduzećem otvoren stečajni postupak i koje je prilikom uspostavljanja katastra u popisnom listu broj 153 k.o. Č. utvrđeno da se na toj parceli nalazi podzemni vodoprivredni objekat čije konture nisu vidljive iznad zemlje, pa ga zbog toga nije moguće uplaniti, a nije moguće ni utvrditi pravu kulturu tog zemljišta, što po ocjeni tužene daje osnov za zaključak da činjenično stanje u ovom postupku nije potpuno, a ni pravilno utvrđeno. Ovo s obzirom da se radi o vodoprivrednom objektu pa je Komisija imala obavezu da utvrdi da li se radi o objektu od opšteg interesa u kom slučaju je status, način korištenja, upravljanja i održavanja regulisan Zakonom o vodama RS. U svrhu utvrđivanja nije pribavljeno izjašnjenje jedinice lokalne samouprave odnosno nadležnog Ministarstva poljoprivrede, šumarstva i vodoprivrede na okolnosti da li se radi o objektu koji predstavlja dobro od opšteg interesa, koja mu je namjena i za čije potrebe je izgrađen te da li je tužilac pravno lice koje održava vodoprivredni objekat i po kom osnovu je isti stekao. Dalje spornim se ukazuje neutvrđivanje kulture i klase, a nedostaje i obrazloženje u odnosu na površinu predmetnog objekta od čega zavisi mogućnost utvrđivanja klase i kulture zemljišta.

Pobijanom presudom tužba je odbijena kao neosnovana i prihvaćeni su razlozi tužene za poništenje osporenog akta te je utvrđeno postojanje propusta na koje je u istom ukazano, a kako je naprijed već navedeno.

Međutim tužilac je u tužbi i zahtjevu pravilno ukazao da zainteresovano lice Pravobranilaštvo Republike Srpske, Sjedište zamjenika Banjaluka u osnovi pobija utvrđeno pravo na nepokretnostima u korist tužioca, što se prema odredbi člana 87. stav 1. i 2. Zakona o premjeru i katastru može pobijati samo u okviru parničnog postupka kod nadležnog suda, koje pravo može koristiti zainteresovano lice ako smatra da nije bilo osnova za odlučivanje kao u dispozitivu prvostepenog rješenja, kako to propisuje odredba člana 87. stav 3. Zakona o premjeru i katastru. Na to je u rješenju prvostepenog organa od 27.07.2021. godine poučen S. G., takođe zainteresovano lice, koje tvrdi da mu je predmetno zemljište oduzeto za izgradnju rezervoara za vodu, ali da mu nije isplaćena naknada i koji je pokrenuo postupak kod nadležnog upravnog organa za raspravljanje imovinsko pravnih odnosa, a pokrenuo je i parnični postupak tužbom kod nadležnog osnovnog suda. Međutim iako nije poučen, takvu mogućnost ima i Pravobranilaštvo Republike Srpske, Sjedište zamjenika Banjaluka, jer je ista propisana navedenom odredbom.

Komisija je izvela sve dokaze na osnovu kojih je nesporno utvrdila činjenično stanje vezano za podatke o kulturi i klasi zemljišta, a i pravni osnov sticanja, kako je obrazloženo u prvostepenom rješenju, tako da nema povreda pravila postupka kako to pogrešno smatra zainteresovano lice.

Komisija je izvršila uvid u elaborat prethodnog izlaganja i utvrdila da je tužilac kao korisnik predmetnih nepokretnosti upisan 24.11.2010. godine u popisnoj listi broj 153 javnim izlaganjem koje je za Č. vršeno 2007. godine, koje je na snazi, a uzeto je u obzir mišljenje tužene po kojem je utvrđeno da je k.o. Č. formirana za teritoriju koja je u popisnom katastru

dijelom pripadala k.o. V., a dijelom k.o. M., te da se parcela 741 novog premjera nalazila u bloku 24 popisnog katastra k.o. V.. Zbog nedostatka katastarskih planova preciznija identifikacija nije moguća, a kako u popisnom listu 153 k.o. Č. postoje samo podaci za zemljište, a ne i za objekat, to je izvršen uviđaj na licu mjesta i utvrđeno da na predmetnoj parceli postoji objekat, bazen za vodu, čije konture nisu vidljive iznad zemlje, odnosno da postoji samo ulaz, pa je vještak geometar, s obzirom na stanje na terenu, u pogledu određivanja kulture i klase predmetnog zemljišta naveo da se ne može utvrditi klasa i kultura pa je iz tog razloga kao način korištenja predmetne parcele ostavljeno „vodoprivredni objekat“ jer nije moguće izdvojiti zemljište uz objekat od samog objekta.

Shodno navedenom Komisija je u skladu sa članom 84. stav 1. tačka v) Zakona o premjeru i katastru Republike Srpske („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 6/12, 110/16 i 62/18, u daljem tekstu: Zakon o premjeru i katastru) i u vezi sa članom 46. stav 1. tačka v) Pravilnika o načinu osnivanja i održavanja premjera i katastra zemljišta („Službeni glasnik RS“ broj 11/14-12/18) pravilno postupila kada je utvrdila pravo svojine u korist tužioca, kao vjerovatnijeg vlasnika jer podaci iz katastarskog operata odgovaraju stvarnom stanju, dok je u skladu sa članom 85. stav 1. i 2. istog zakona stranku sa manje vjerovratnim pravom, odnosno S. G. uputila na pokretanje parničnog odnosno vanparničnog postupka o čemu je izvršena i zabilješka. S obzirom da je taj postupak i pokrenut u istom će se raspraviti sve sporne činjenice istaknute vezane za predmetno zemljište i objekat.

Iz navedenih razloga, po ocjeni ovog suda, u pobijanoj presudi ostvareni su razlozi predviđeni odredbama člana 35. stav. 2. ZUS, pa se zahtjev tužioca za njeno vanredno preispitivanje uvažava, na osnovu odredaba člana 40. stav 1. i 2. tog zakona, pobijana presuda preinačava tako da se tužba uvažava i osporeni akt poništava, jer su ostvareni razlozi iz odredaba člana 10. tačke 2. i 4. ZUS.

Odluka o troškovima spora se zasniva na članovima 49. i 49a. stav 1. ZUS, i u vezi sa članom 397. stav 2. Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik RS“ broj 58/03- 61/13), koji se u upravnom sporu primjenjuje na osnovu odredbe člana 48. ZUS. S obzirom da se zahtjev za vanredno preispitivanje presude uvažava i tužba preinačava na način kao u izreci ove presude, preinačava se i odluka o troškovima postupka, tako da se usvaja zahtjev za naknadu troškova spora, jer je tužilac stranka koja je uspjela u sporu i pripada mu naknada troškova spora. Dosuđeni iznos se odnosi na potraživani trošak takse na tužbu u iznosu od 100,00 KM i trošak takse na presudu u iznosu od 200,00 KM, te takse na zahtjev u iznosu od 100,00 KM, koliko je tužilac platio, a određeno je Taksenom tarifom.

Zapisničar
Nataša Božić

Predsjednik vijeća
Strahinja Ćurković

Za tačnost otpavka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Ačić